

Határtalanul Erdélybe 2023.06.26-07.01.

Beszámoló

1. nap (06.26. hétfő): Szeged – Nagyvárad – Kolozsvár (Magyarlóna)

2023. június 26-án, 7:45-kor a Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium 7.M osztályának mind a 31 diákja (25 fiú és 6 lány) összegyűlt az IH Rendezvényközpont előtt, hogy velem (Mike Péter, osztályfőnök) és további 2 felnőtt kísérőjük (Juhász Fruzsina digitális kultúra tanárnő és Stingliné Anikó szülő) társaságában Határtalanul program keretében 6 napos erdélyi kirándulásra induljanak. Az utazáshoz buszt az MMG Group társaság biztosította, sofőrünk Bacsa István volt, aki rengetegszer járt már Erdélyben, így sok-sok hasznos információt oszthatott meg velünk az utunkba eső látnivalókkal kapcsolatban, melyeket a gyerekek érdeklődve hallgattak.

1.kép. A Szegedről való indulás pillanatai.

A szülőktől való búcsút követően Méhkerék felé vettük az irányt. Útközben a busz ablakából megpillanthattuk Sarkad híres templomát. Nagyjából 20 perces várakozás után átléphetünk a magyar-román határt. Az első pihenőt Nagyszalontán tartottuk, ahol elkanyarodtunk Arany János szülőháza felé, majd a nevezetes Csonkatornyot is megtekinthettük.

Ezután folytattuk utunkat Nagyváradra. A belváros felé tartva a busz ablakából gyönyörködhattunk a szecessziós épületek szépségében. Oda érkezve a látvány a Sas Palotában csúcsosodott ki. Sétánk során a gyerekek rövid előadásai közben érdekes információkkal gazdagodtunk a Szigligeti Színházról, az egykori EMKE kávéházról és a Holnaposok szoborcsoportról. Kiderült, hogy hétfőnként az Ady Endre emlékkiállítás és vármúzeum zárva van, így a tárlataikra nem térhettünk be. Sőt, a várat útfelújítások meg sem tudtuk közelíteni, a várfalat is csak a távból pillanthatuk meg.

2.kép. A Sas Palotánál.

Kolozsvár felé tartva a Királyhágó előtt tartottunk egy pihenőt, majd utunkat folytatva Csucsán elhaladtunk az egykori Boncza-kastély maradványai mellett, melynek kertjében található fehér házban élt Ady Endre Csinszkával. Kicsit arrébb, a Sebes-Körös gránittal kiépített forrását is megpillanthattuk. Fél 6 körül megérkeztünk Kolozsvárra. A Házsongárdi temetőnél egy rövid előadás keretében megismerkedtünk a történetével és néhány nevezetes halottjával. Ezt követően a Fő tér és környékének nevezetességeit néztük meg: Régi városháza, Bolyai Janos szülőháza, Bánffy-palota, Bocskai szülőháza, Mátyás király szülőháza, Jósika-palota, Rhédey-palota, Szent Mihály templom.

3.kép. A Bánffy-palota előtt.

Este fél 9-re megérkeztünk Magyarlónára, ahol elfoglaltuk a szállásunkat. Három házban szállásoltak el minket. Vendéglátóink (vezetőjük Jaskó Ilona) nagyon kedvesek, barátságosak voltak, bőséges vacsorával vártak (zöldségleves, rántott hús rizzsel, sütemény). A gyerekek a hosszú utazás miatt a nap végére kellően elfáradtak, rövid játék és kutyasimogatás után aludni indultak. Másnap rendkívül gazdag, látványos és szoros program volt tervben.

4.kép. A csapat egy része magyarlónai vendéglátóikkal.

2. nap (06.27. kedd): Magyarlóna – Torockó – Torda – Farkaslaka – Szejkefürdő – Zeteváralja

Pihentető alvás és kiadós reggeli (virsli, tükörtojás, sonka, sajt, lekvár) elindultunk Torockó felé. Útközben kereszteztük az Aranyos folyót, ahol korábban aranymosással foglalkoztak. A varázslatos szépségű környezetben, a Székely-kő völgyében fekvő, magyarok lakta faluban, ahol még a Nap is kétszer kel fel, tettünk egy sétát, majd a Tordai-hasadékot céloztuk meg.

5.kép. A Székely-kő és Torockó.

Oda érkezvén fagyalt és bizsuk vásárlása után elindultunk az egyik, függőhidakkal is tarkított útvonalon, sétánk során pedig gyönyörködhattünk a lenyűgöző szépségű szurdokban. A gyerekek is nagyon élvezték a túrát, szomorúan vették tudomásul, hogy vissza kellett fordulnunk, hogy a nap további programjait is megvalósíthassuk.

6.kép. Túra a Tordai-hasadéknál.

Mivel az idővel kicsit megcsúsztunk, ezért átszerveztük az eredeti tervünket, megcseréltük a következő napok néhány programját. Úgy döntöttünk, hogy a Tordai Sóbánya helyett a parajdit fogjuk meglátogatni. Így a Medve-tó felé vettük irányt. Útközben Szovátán bevásároltunk a Kauflandban, majd körbe sétáltuk a tavat.

7.kép. A Medve-tónál.

Ezt követően, fél 6 körül elindultunk a szállás felé. A házigazdánk (Varga Ákos) már türelmetlenül várt minket a vacsorával, így Tamási Áron sírját csak a buszról néztük meg Farkaslakán, emlékházát pedig - amely ekkorra már úgy is bezárt - nem tudtuk meglátogatni. Hiába volt sietős, úgy éreztük, hogy Orbán Balázs síremlékét és a hozzá vezető, immár 17 székelykapuval díszített utat mindenképpen meg kell néznünk.

8.kép. Szejkefürdőn, Orbán Balázs sírjánál.

Innen a szállás felé indulva útközben áthaladtunk Fényéden, ahol a busz ablakából megcsodálhattuk az egyedi, festett székelykapukat. Sőt, megtudtuk, azt is, hogy a legtöbb székelykapu (kb. 200 db!) a település szomszédságában fekvő Máréfalván található, melyek egy részét a 4. napon, Csíkszereda felé tartva láthattuk is. Nem sokkal 7 óra után meg is érkeztünk a Zeteváralja közelében, a gyönyörű természeti környezetben található Nap Park komplexumba, ahol megvacsoráztunk (zöldségleves, csirkemelles ragu tésztával), majd elfoglaltuk faházainkat. Mivel esett, ezért a közös kinti csapatösszetartó játékokra nem volt lehetőségünk, a gyerekek a házakban kártyáztak, beszélgettek, sőt a találékonyak pingpongoztak is.

9.kép. Kilátás a Nap Park udvaráról.

3. nap (06.28. szerda): Zeteváralja – Parajd – Gyilkos-tó – Békás-szoros – Zeteváralja

Szerdán 8 órakor megreggeliztünk (felvágottak, kalács, bundás kenyér), majd negyed 10 körül elindultunk a Parajdi Sóbánya felé, ahol még ma is folyik a kitermelés, sőt a készlet még legalább 100 évig elegendő. A belépő jegy megvásárlása után a bánya autóbusza vitte az érdeklődőket, így minket is a látogatói térbe, amely lényegében egy élménypark a föld alatt. A büfé mellett többek között kötélpálya, ajándékbolt, masszázsszoba, sőt egy ortodox templom is található. Bő egy óra alatt a gyerekek mindent kipróbáltak, amit szerettek volna (és volt rá pénzük).

10.kép. A parajdi sóbányából kifelé tartó buszra várva.

A sóbányából kiérve elköltöttünk néhány lejt a szuvenírokra, majd a 13:15 körül elindultunk a Gyilkos-tó felé. Gyergyószentmiklóstól az aszfalt rendkívül rossz minőségű volt, ráadásul és az eső is eleredt, ennek ellenére épségben megérkeztünk úticélunkhoz. A Gyilkos-tó mentén tettünk egy rövid sétát. Mivel az eső csendesedett, így felmerült, hogy csónakázunk is egyet. Azonban ezt nem ejthettük meg, mert, az ottani szabályzat szerint a 6 személyes csónakok mindegyikébe kellett volna egy felnőtt, így, mivel 3-an a 31 gyereket nem tudtuk volna elvinni.

Ezután buszra szálltunk és elgurultunk a varázslatos szépségű Békás-szoroshoz, melynek legszemkápírázóbb, kb. 1 km-es szakaszán végigballagtunk, gyönyörködve a tájban, közben millió fotót is készítettünk.

11.kép. Séta a Békás-szorosnál.

A nap ezen záró programja minden igényt kielégített, kárpótolt az ide vezető zötykölődős, kanyargós útért. Így fél 6-kor remek élményekkel gazdagodva, ugyanakkor éhesen indultunk vissza a Nap Parkba. A menü erdélyi tárkonyos krumplilevest és bolognai spagetti volt. Vacsora után a gyerekek sötétedésig kint szaladgáltak, majd a faházakban folytatták a szórakozást.

4. nap (06.29. csütörtök): Zeteváralja – Csíkszereda – Szent Anna-tó – Zeteváralja

Csütörtökön reggel a gyerekek már kicsit nehezebben ébredtek, de a megbeszélt időpontban, 8 órakor el tudtunk kezdeni reggelizni (felvágottak, kalács, virsli).

A fő programunk a Szent Anna-tó és a Mohos tőzegláp mesés természeti környezetének, valamint változatos állatvilágának megismerése volt. Túránkra reggel 9 órakor hiányos létszámban indultunk: Fülöp Leventének hasmenése volt, így Juhász Fruzsina tanárnővel - aki szintén nem érezte jól magát - a szálláson maradt pihenni.

Útban Csíkszereda felé Hargitafürdőn elhaladtunk a Hármaskereszt emlékmű mellett is. Amikor odaértünk, a csíksomlyói kegytemplomban éppen mise volt, így legnagyobb kincsét, a csodatevő Mária-szobrot csak kisebb csoportokban a templomba lépve, távolról nézhettük meg. A Mikó-várhoz útlezárás miatt nem juthattunk el. Ezután a Lidlben étel-italt vásároltunk, ásványvízzel, barackkal és banánnal szerelkeztünk fel, majd folytattuk utunkat célunk felé.

12.kép. A Csíksomlyói kegytemplom előtt.

A Szent Anna-tóhoz közeledve a buszról többen egy, az út mellett baktató medvére lettek figyelmesek. Ugyan sem a parkolóból a tóhoz vezető séta közben, sem pedig annak körbeballagása során nem észleltünk több macit, de nem bántuk, mert a kilátást és a természetben együtt töltött időt mindenki élvezte.

13.kép. Érkezés a Szent Anna-tóhoz.

A túra fáradalmait nem volt lehetőségünk kipihenni, mert 16:15-re át kellett gyalogolnunk a Mohos-tőzegláphoz, hogy elérjük a kötelező idegenvezetést. A feszített tempó megérte, mert az ottani bemutató rendkívül színvonalas volt, emellett hatalmas élmény volt látni ezeket a szívós növényeket, sétálni közöttük a pallókon, és azon elmélkedni, hogy némelyikük a jégkorszakból maradt ránk. Láttuk pl. a mérgező tőzegrozsmaringot (anyósvirágot), hallucinációt okozó tőzegáfonyát (mámorkát) és húsevő növényt is, a hosszúkás levelű harmatfűt. Sőt, megtudtuk, hogy ezen a területen is gyakori vendég a medve, az általuk vájt egyik ösvényt is megmutatták nekünk. Kiderült, hogy a csupasz fenyők 2012-ben még zöldelltek, a pusztítást egy szúfaj inváziója okozta.

14.kép. A Mohos-tőzeglápon az egyik tőzemplénél.

Túránk után buszra szálltunk és a szállás felé vettük az irányt. Háromnegyed 7-re értünk vissza a Nap Parkba, ahol zöldségleves és rántott hús, valamint fasírt főtt burgonyával várt minket vacsorára. Az étel elfogyasztása után a gyerekek még egy bő órát tudtak kint játszani, de ahogy eltűnt a nap, hirtelen hűvös lett, így inkább betereltük őket társasozni. Mivel ezen a helyen ez volt az utolsó éjszakánk, így csak 23:30-kor volt lámpaoltás, de közben nagyjából össze is kellett csomagolniuk a gyerekeknek (ráadásul érkezett egy hangos gyerektábor, akik miatt nem tudtunk volna korán lefeküdni).

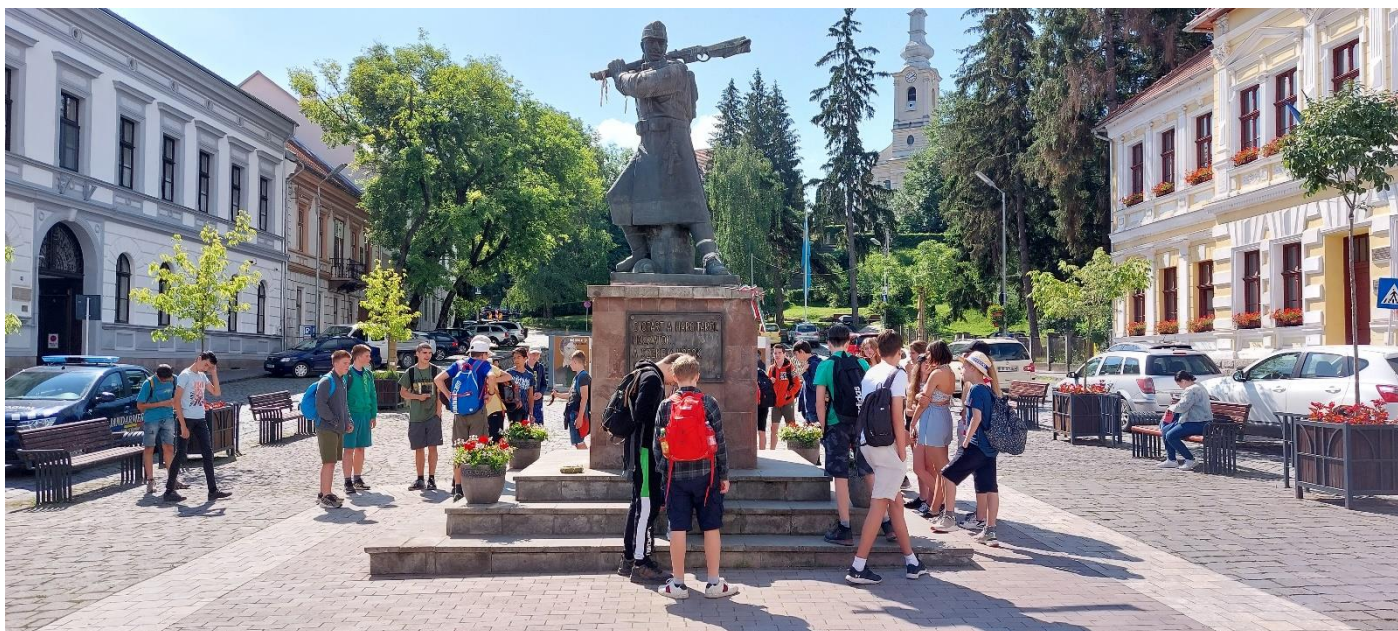
5. nap (06.30. péntek): Zeteváralja – Székelyudvarhely – Segesvár – Gyulafehérvár – Alvinc

Pénteken a már megszokott módon 8 órára mentünk reggelizni, utána mindenki teljesen összekölt, egy kicsit takarítottunk magunk után. A szállásadók nagyon elégedettek voltak a gyerekekkel, állításuk szerint ilyen rendes csoporttal még nem találkoztak. Ennek jeléül egy üveg házi áfonya lekvárt is kaptunk.

15.kép. Indulás a Nap Parkból.

Megköszöntük a vendéglátást, és fél 10-kor elindultunk Székelyudvarhelyre, ahol megtekintettük a Vasszékely szobrot, a Turulmadaras emlékművet, illetve Orbán Balázs szobrát is. A városháza melletti cukrászdában mindenki evett két gombóc fagyit, majd visszasétáltunk a találkozási ponthoz, és buszunkkal elindultunk Segesvárra.

16.kép. A Vasszékely szobornál.

Útközben áthaladtunk Székelykeresztúron. Itt töltötte utolsó éjszakáját Petőfi a segesvári csata előtt, és szavalta el egy körtefa alatt (melynek oltványjaiból való fa még áll) az Egy gondolat bánt engemet című versét. Később egy pillanatra megálltunk azon a helyen is, ahol utoljára látták híres költőnket, melyet emlékmű jelez. Segesváron sétáltunk egy kicsit a várban. A híres Óratorony felé tartva elhaladtunk a kegyetlen havasalföldi fejedelem, III. (Karóbahúzó) Vlad szülőháza előtt is, akiről Drakulát is mintázták.

17.kép. A Segesvári várban, háttérben a híres Óratorony.

Ezután folytattuk utunkat Gyulafehérvár felé. Itt a vár falain belül tett sétánk során meglátogattuk az érseki székesegyházat, melyben megtekinthettük a Hunyadiak síremlékét. Közvetlenül mellette láttuk az érseki palota épületét is.

18.kép. A gyulafehérvári érseki székesegyház és palota.

Meleg délutánunk volt, a tűző napon tett séta kellően kifárasztotta a társaságot, így fél 7-kor elindultunk az alvinci szállásunk felé. Fél óra alatt meg is érkeztünk a Bethlen szállóba (vendéglátónk: Gudor Botond). A nagy létszámú (16 és 22 fős) lakrészek elfoglalása után, fél 8-kor vacsoráztunk, a változatosság kedvéért zöldségleves és csirkemell rántott hús volt a menü, de most sültkrumpli körettel. Étkezés után elindult a játék. Az emeleti lakrészben takarodó után sem állt meg az élet, a gyerekek a kirándulás utolsó éjszakáját kihasználva kulturált pizsibulit tartottak.

6. nap (07.01. szombat): Alvinc – Vajdahunyad – Déva – Szeged

A gyerekek már reggel fél 7-kor meglehetősen fáradtan, ugyanakkor lelkesen és mosolyogva takarítottak maguk után. 8 órakor reggeliztünk (kenyér, felvágottak, lekvár teával), majd összecsomagoltunk és fél 10-kor elindultunk hazafelé. Útközben megálltunk Vajdahunyadon, ahol a nagy meleg és a tűző nap ellenére besétáltuk a méltán híres vár minden szegletét. A gyerekek legérdekesebbnek az ifjú Mátyás szobáját és a katakombákban bemutatott kínzóeszközöket találták.

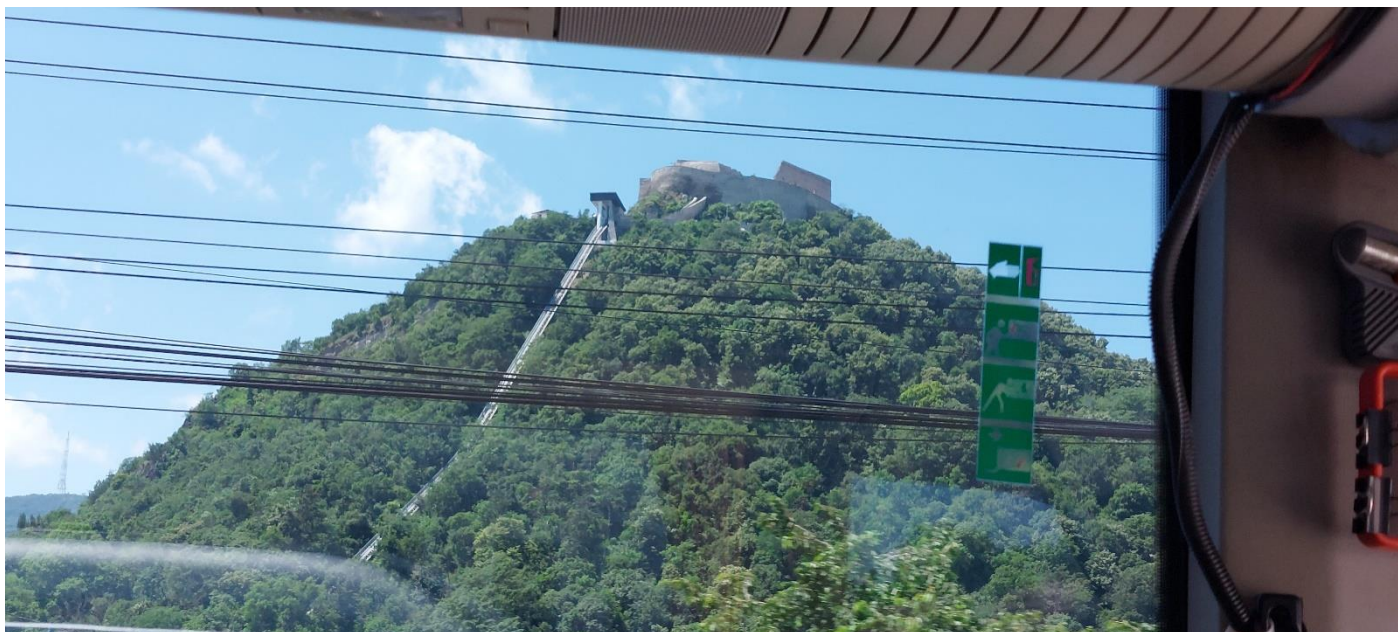
19.kép. Barangolás Vajdahunyad várában.

Az ide vezető buszúton elhaladtunk a furcsa alakú Kenyér-hegy közelében. A legenda szerint 1479-ben az előtte lévő mezőn vívott csata után Kinizsi Pál három törökkel járta el a győzelmi táncot: egyet-egyet a két hóna alá csapott, egyet pedig a fogai között tartott.

20.kép. A Kenyér-hegy a busz ablakából nézve.

Ezután a néhány kipihent fiatal szeretett volna még felmászni magos Déva várába, de sajnos a parkolóban egy fesztivált tartottak. Így, mivel a busszal nem tudtunk a közelben kényelmesen megállni, ráadásul az éjjeli baglyoknak már nem hiányzott a túra, kihagytuk.

21.kép. Déva vára a busz ablakából.

A sofőrünknek jelezték, hogy nagyon sokan tartanak a határ felé, ezért úgy döntöttünk, hogy nem teszünk kitérőt Marosillyére, hogy Bethlen Gábor szülőházát megnézzük, főleg, hogy a benne lévő kiállítás átmenetileg nem látogatható. Ezért egyenesen Szeged felé vettük az irányt. Mivel az előzetes információk szerint Nagylakon hosszú volt a várakozási idő, így Battonyánál terveztük a határt átlépni. Utunk során két rövid mosdószünet tartva 16 órakor odaértünk az átkelőhöz, és fél óra várakozás után már Magyarországon is voltunk. Az itteni időzóna szerint 16:30-kor meg is érkeztünk az IH elé, ahol a gyerekek megölelgethették majd egy hete nem látott szüleiket. A sofőr úrnak átadtam egy, az osztály által aláírt, a segesvári vár óratornyát ábrázoló képeslapot egy üveg bor társaságában, megköszönve a munkáját, illetve az azon túl nyújtott teljesítményét, az idegenvezetést is. A gyerekek nagyon rendesek voltak, hiszen ők külön ajándékkal készültek, egy nagy tábla csokival lepték meg. Az erdélyi kirándulásunk izgalmas, élményekben gazdag volt, nagyon jól éreztük magunkat, de mindenki örült, hogy újra itthon lehetünk.

22.kép. Hazaérkezés.

Készítette: Mike Péter osztályfőnök